

Imn Acatist - Cântecul de leagăn al Maicii Domnului la Icoana Peruană din Mănăstirea Xenofont, Sfântul Munte Athos

Condacul 1:

Stăpânei noastre, Celei Alese,
Luminii din Ceruri, Măritei Împărătese,
Îi aducem în dar rugăciune curată
Maicii de Dumnezeu, Fecioară și Mamă,
Și într-un glas îi strigăm cu dor și cinstire:
Bucură-te, Maica Pruncului Iisus, liniștindu-ne-n Iubire!

Icosul 1:

Îngerii cei luminoși care stau în
Ceru-adânc

Te slăvesc cu glasuri limpezi, Maica
Pruncului cel Sfânt!

Tu ești Leagăn de lumină ce aduci de
Sus dorire,

Tu ești calea de la poarta inimii către
simțire.

Te rugăm din suflet, Maică, vino de-
adu liniștea,

Ne-nchinăm măririi tale, și te
lăudăm așa:

Bucură-te, cea frumoasă;

Bucură-te, Fecioară mult luminoasă;

Bucură-te, steaua lumii, sus în cer și pe pământ;

Bucură-te, că îndrepti și zborul aripilor ce sunt frânte în avânt;

Bucură-te, crin curat, ocrotitor;

Bucură-te, mir înmiresmat cu dor;

Bucură-te, flacăra de strălucire;

Bucură-te, Maica Pruncului Iisus, liniștindu-ne-n Iubire!

Condacul 2:

Vii în taină pe la noi, luminând din casă-n casă,
Cea mai blândă dintre stele cu a harului Mireasă!
Rugăciunea te îmbie și te cheamă să ne-ajuti,
Cine să ne fie Mamă, decât Maica lui Iisus?
Și primind a ta blândețe, copleșiți de firea ta,
Strigăm spre Mântuitorul să ne ierte: **Aliluia!**

Icosul 2:

Ești ca vantul cald de vară, când vii aerul adie,
Esti scânteia ce ne face inima să fie vie!
Leagănul din noi te cheamă, stă încremenit de plâns,
Sufletul ți-l dăm, Stăpână, să-l cuprinzi în harul blând,
Să îl faci pocal de lacrimi și tot răul să se-adune,
Să se risipească grabnic cu această rugăciune:
Bucură-te, mângâiere de dulceața cea mai fină;
Bucură-te, adiere cu mireasma din aripa cea mai lină;
Bucură-te, bucurie ce aduci somn liniștit;
Bucură-te, împăcarea și iertarea celor care n-au iubit;
Bucură-te, cea mai dragă Maică și Împărăteasă Sfântă;
Bucură-te, și cu milă, vino, și durerea ne alungă;
Bucură-te, și cu Domnul dă-ne-n prag de somn, unire;
Bucură-te, Maica Pruncului Iisus, liniștindu-ne-n Iubire!

Condacul 3:

Nu e cale spre Împărăția Fiului, Domnul Iisus
Decât rugăciunea caldă și cuvintele-nspre Sus
Ce-s smerite și rostite în căința cea mai frântă,
Ca la capăt de-osteneală să primim cununa sfântă.
Către Mijlocitoarea noastră alergăm și ne rugăm așa:
Caută spre noi, nevrednicii, ce Îl slăvim pe Dumnezeu: **Aliluia!**

Icosul 3:

Mintea nu mai știe, Doamnă, a descrie îndeajuns
Cât de mare ți-e iubirea de poporul cel ascuns,

Care noaptea ți se roagă, ziua te cinstește-n gând,
Buzele-i sunt miere caldă ce rostește ruga-n plâns.
Tu pe-aceștia îi acoperi cu harul cel bun, deplin,
Ascultă și-aceste rânduri, aduse din graiul plin:
Bucură-te, alinarea celor care nu-s iubiți;
Bucură-te, primitoarea celor care de vrăjmași sunt prigoniți;
Bucură-te, călăuza nopților de frământări;
Bucură-te, sfătuire spre-ale Cerului cărări;
Bucură-te, mângâierea celor care sunt topiți de greul dor;
Bucură-te, că le dai suflu fierbinte spre văzduhul călător;
Bucură-te, biruința a tot ce-i rău în fire;
Bucură-te, Maica Pruncului Iisus, liniștindu-ne-n Iubire!

Condac 4:

La vedere stă o Carte ce nimeni nu poate-a scrie,
Doar Cuvântul cel Puternic, Cel din Tatăl, spre zidire!
Sfântă Maică, tu, smerită, L-ai primit să-i dai un trup
Celui ce-I Numit de veacuri: Fiu de Dumnezeu, Iisus.
Aceluia du-i rugăciunea aceasta și primiți de mila ta,
Să fii Mama noastră-n ceruri, strigând tare: **A**liluia!

Icosul 4:

Fără număr sunt minunile ce n-au sens și nici rațiune,
Doar credința dă crezare la cele ce Duhul spune,
Doar Iubirea dă puterea de-a merge-n jertfă răstignit
Pe crucea din Cer primită de cel ce se vrea sfințit.
Puterea ta, Împărăteasă, să fie veșnic printre noi
Să te chemăm în clipe grele, în al sfințeniei război:
Bucură-te, fiind căldura ce ne face să trăim;
Bucură-te, fiind armura ce ne face să răzvim;
Bucură-te, că din tine curge apa rugăciunii;
Bucură-te, că prin tine se închide rana grea a-ntinăciunii;
Bucură-te, că ești ceasul care numeri respirația spre Cer;
Bucură-te, că prin tine timpul se strecoară ca un dar, încetinel;
Bucură-te, cea cu aripi care-atingi inimi-mpietrite;

Bucură-te, Maica Pruncului Iisus, liniștindu-ne-n Iubire!

Condacul 5:

Ca un fulger de lumină se pogoară-n noi un dar:

Harul dătător de viață, alungând ce-i în zadar!

Maica Domnului cea Sfântă, vino și privește cum

Din pământ Duhul ne naște omul nou cu un nou drum.

Născătoare ești de Viață, de zbor nou și de iubiri,

Ești acoperitoarea noastră de necaz și ispitiri.

Cine e ca tine, Doamnă? Peste tot domnia ta

Se-mpresoară de dulceață! Ne-nchinăm: Aliluia!

Icosul 5:

Nu putem urca în ceruri decât doar prin suferință,

Ce se face trepți de sânge și de pocăință aprinsă.

Nu putem vedea nici Raiul: sfântul dar al mântuirii,

Decât doar dacă învingem marea cruce-a ispitirii.

Preacurată Născătoare, te rugăm să ne-ntărești

Și strigăm la Maica noastră, a Puterilor Cerești:

Bucură-te, că ești mirul pustnicilor ce se roagă;

Bucură-te, fiind toiagul celor care duc povară;

Bucură-te, că ești stâlpul celor care Fiului cu drag se-nchină;

Bucură-te, ești odihna cea prin care mintea lui Hristos se-nclină;

Bucură-te, curăția gândurilor ce de demoni ne păzește;

Bucură-te, limpezimea respirației – pulsul "Doamne, miluieste!";

Bucură-te, că-L aduci pe Dumnezeu în trăire și-n simțire;

Bucură-te, Maica Pruncului Iisus, liniștindu-ne-n Iubire!

Condacul 6:

Cine poate să cuprindă cât îmbrățișezi tu, Mamă?

Cine poate să-nțeleagă cum iubești fără tăgadă,

Cum alini un zbucium surd, dându-i somn înseninat

Cum ridici sufletul mut, și el știe că-i iertat?

Asta-i Maica cea curată! Ia în dar inima mea!

Și primește Serafimii ce îți cântă: Aliluia!

Icosul 6:

Mirul curge, tămâiază creștetul de prunci curați,

Mâna ta îi îmbăiază, Maica celor închinați.

Alinarea ta e sfântă, cântecul ți-e ca un tril,

Pavăză ești peste noapte, apărându-i ca un zid.

Vino, Doamnă Împărăteasă, să domnești din noapte-n zi,

În camera luminoasă cu copii și mari și mici:

Bucură-te, lumânare ce faci liniște-n odaie;

Bucură-te, că prin tine inima ni se înmoaie;

Bucură-te, că icoana ta-i pictată minunat cu mii de stele;

Bucură-te, că privirea ți-e lăcaș de alint și mângâiere;

Bucură-te, cea slăvită, fruntea o atingi ușor;

Bucură-te, și în minte are loc doar El, Hristos;

Bucură-te, ești culoarea cea mai caldă și mai vie;

Bucură-te, Maica Pruncului Iisus, liniștindu-ne-n Iubire!

Condacul 7:

Rătăcindu-ne pe cale, visele-s un chin deșert,

Nori se-adună, vantul suflă, clipele se sting încet.

Sufletul se înfioară – oare-așa să-mi fie dat?

Oare chiar păcatu-acesta să mă facă lepădat?

Lacrimile-s mai amare, dar tu vii, Măicuța mea,

Și le ștergi cu mâna-ți dulce în cântarea: **A**liluia!

Icosul 7:

Doar un gând de pocăință, doar o faptă e de-ajuns

Că alergi degrab, Măicuță, cu iertarea să ne ungi,

Nimeni nu are o Mamă mai deplină decât tine,
Ne iubești adânc că suntem a Cuvântului zidire!
Ești lumina printre stele ce ne cari în spate mult,
Mijlocind odihna celor care ți se-nchină cu avânt:
Bucură-te, cea miloasă care cauți la copii;
Bucură-te, că iertarea vine să ne facă din nou vii;
Bucură-te, minunată, blândă Maică și Fecioară;
Bucură-te, alungând de-ndată răul ce ne înconjoară;
Bucură-te, prigonirea gândului ce nu-i sfințit;
Bucură-te, că ne dai cu mintea a lucra ce-i potrivit;
Bucură-te, cea blajină, miere-n glas și în simțire;
Bucură-te, Maica Pruncului Iisus, liniștindu-ne-n Iubire!

Condacul 8:

Crud, amurgul se coboară peste dealuri și trăiri.
Razele de soare-aleargă peste buza de-asfințiri.
Sufletul se înfioară! Va vedea din nou lumini?
Va mai prinde răsăritul tămâiat cu flori și mir?
Din nădejde și din lacrimi te strigăm, Măicuța mea:
Fă din noapte zi curată, să ne bucurăm: Aliluia!: **A**liluia!

Icosul 8:

Vreamea trece...nu-i a noastră, e un timp fără-nceput!
Cine știe oare clipa când din trup vom fi doar lut?
Dar tu, Maică și Fecioară, stăpânind de veacuri multe
Dăruiește-ne iertare, fă ca sufletul s-asculte,
Să audă Glasul Vieții cum ne cheamă-n pocăință
Și cu inima smerită să te cheme cu credință:
Bucură-te, luminarea celor care vor salvare;
Bucură-te, izbăvirea celor ce-s pieđuți pe mare;
Bucură-te, minunată Maică și Împărăteasă blândă;
Bucură-te, și ne lasă mireasma ce ne încântă;
Bucură-te, adiere de parfum și crini curați;
Bucură-te, că ești Mama celor ce-s de viață-mpovărați;
Bucură-te, cea mai mare alinare și dorire;

Bucură-te, Maica Pruncului Iisus, liniștindu-ne-n Iubire!

Condacul 9:

Multe-s umbrele și omul caută mereu să fugă,

Alergând pe drumul care nicăieri nu o să-l ducă.

Multe-s căile prin care Dumnezeu ne-ncearcă iar,

Însă fuga nu-i o cale: alergând e in zadar!

Stai cu noi, Cea minunată, să ne dai puterea ta

De-a lupta prin rugăciune, strigând: **Aliluia!**

Icosul 9:

Te chemăm, Împărăteasă, vino cu armuri și Duh,

Să învingi legiuni de demoni care zboară în văzduh!

Ei ne chinuie copii ce nu dorm că-s prea speriați,

Și părinții lor te roagă să-i ajuți că-s frământați.

Scoate sabia și vino! Adu somn odihnitor,

Iar noi te slăvim, Măicuță, cu cuvinte de mult dor:

Bucură-te, cea frumoasă, ce cobori din Cerul Sfânt;

Bucură-te, că aduci oșteni de îngeri pentru tine ei luptând;

Bucură-te, toți ți se-nchină: Maica Domnului Iisus;

Bucură-te, izbăvitoare de ce-i rău peste văzduh;

Bucură-te, ești Lumină...raze de mii de culori;

Bucură-te, aurită în icoană cu nimbul strălucitor;

Bucură-te, că nu-i alta mai frumoasă decât tine;

Bucură-te, Maica Pruncului Iisus, liniștindu-ne-n Iubire!

Condacul 10:

Noaptea trece, timp se țese din urzeala lumii reci,

Ceasul bate miezul nopții, clopotul bate în veci.

Zia cade iar tăcută, respirând din rugăciuni,

Din amiază vine seara ce-i topită-n plecăciuni.

Nu-i nimic mai calm, Măicuță, decât veșnicia ta

Unde Serafimii cântă tot mereu: **Aliluia!**

Icosul 10:

**De-am avea din începuturi salbe cu flori aurii,
Am fi ca un câmp de vară, pastelat în culori vii,
Dar începem lupta noastră să lăsăm păcatul lumii,
Și cădem iarăși și iarăși...devenind robii furtunii.
Nu lăsa de data asta să ne prindă iar ispita,
Căci cu lacrimi ne rugăm și asta ne este dorința:
Bucură-te, și adu-ne biruința cea mai bună;
Bucură-te, luptătoare ce alungi tot ce-i furtună;
Bucură-te, oblojirea rănilor de-nsingurați;
Bucură-te, că ești plaja cu nisip înmiresmat;
Bucură-te, că răsare soarele din ruga ta;
Bucură-te, că lumina ți-este pecete peste ziua cea mai grea;
Bucură-te, tu ești dragoste și împlinire;
Bucură-te, Maica Pruncului Iisus, liniștindu-ne-n Iubire!**

Condacul 11:

**Ca un fulg să-mi fie trupul, ca un porumbel – privirea,
Inima să fie peștera unde Nașterea-i dorirea!
Să Îl naști în noi, Maicuță, pe Domnul Iisus Hristos,
Să primim a Lui iertare, ce-i mai bun și mai frumos.
Din lumini să crească mare Pruncul Sfânt, zicându-i așa:
Doamne, inima Te preaslăvește: **Aliluia!****

Icosul 11:

**Aripile tale, Mamă, sunt tămâia din altar!
Brațele-s icoane calde ce străbat strigăt amar.
Mantia ta e mângâiere, glasul tău – cristal duios
Ce-i cânta odată-n leagăn Pruncului Iisus Hristos.
Caută la noi, Cea Sfântă, spre durere te îndreaptă
Și ascultă-i pe copii care-n lacrimi te așteaptă:
Bucură-te, bucuria soarelui după-noptat;
Bucură-te, clipocitul apei din râul cel mai curat;
Bucură-te, fericirea celor ce te au ca Mamă;
Bucură-te, strălucirea celor care cu smerenie te cheamă;**

Bucură-te, că ești valul de miresme și de mir;
Bucură-te, luminoasă și curată ca un soare-n răsărit;
Bucură-te, izvorâre de trăiri și de simțire;
Bucură-te, Maica Pruncului Iisus, liniștindu-ne-n Iubire!

Condacul 12:

Pe cărări se duce viața, fiecare are-un drum
Mii de căi se-aștern în față...care-o fi drumul cel bun?
Pasul caută să știe încotro, dar mintea-i surdă,
Rătăcită printre spinii care caută s-o smulgă.
Vino, Mamă și Mireasă, că avem inima grea,
Ușurează-ne durerea, căci grăim: **A**liluia!

Icosul 12:

Mult pribeag e omul lumii, că nu are felinar.
De-ar fii omul rugăciunii, ar primi lumea în dar!
Tu ești lumânarea noastră, Maica celor osteniți
În genunchi căzuți te cheamă...se ridică miluiți!
Din tărâmul celor veșnici, vino către noi așa
Ca o adiere blândă, că te cheamă inima:
Bucură-te, întărirea gândurilor încercate;
Bucură-te, dezlegarea mrejelor întunecate;
Bucură-te, că din noapte faci lumina ce ne scaldă-n veșnicie;
Bucură-te, harul tău ne face inima ca să fie tot mai vie;
Bucură-te, că din tine curg mii raze de viață;
Bucură-te, mirul care îl trimiți pe cap, pe față;
Bucură-te, cea mai dragă și mai caldă miluire,
Bucură-te, Maica Pruncului Iisus, liniștindu-ne-n Iubire!

Condacul 13:

Ne rugăm cu lacrimi, Mamă, ne rugăm și plângem surd,
Ocrotește-ne că noaptea-i lungă și dușmanu-i tare mult!
Dă-ne somn adânc cu tine, și în inimi – rugăciuni,
Dimineța să ne fie începutul veșnic bun.
Și din toate fă cărare, drumul lin spre Cerul Sfânt,

Să se nască-n noi Iubirea Pruncului ce-L ții la sân! (de trei ori).

Icosul 1:

Îngerii cei luminoși care stau în Ceru-adânc

Te slăvesc cu glasuri limpezi, Maica Pruncului cel Sfânt!

Tu ești Leagăn de lumină ce aduci de Sus dorire,

Tu ești calea de la poarta inimii către simțire.

Te rugăm din suflet, Maică, vino de-adu liniștea,

Ne-nchinăm măririi tale, și te lăudăm așa:

Bucură-te, cea frumoasă;

Bucură-te, Fecioară mult luminoasă;

Bucură-te, steaua lumii, sus în cer și pe pământ;

Bucură-te, că îndrepti și zborul aripilor ce sunt frânte în avânt;

Bucură-te, crin curat, ocrotitor;

Bucură-te, mir înmiresmat cu dor;

Bucură-te, flacăra de strălucire;

Bucură-te, Maica Pruncului Iisus, liniștindu-ne-n Iubire!

Condacul 1:

Stăpânei noastre, Celei Alese,

Luminii din Ceruri, Măritei Împărătese,

Îi aducem în dar rugăciune curată

Maicii de Dumnezeu, Fecioară și Mamă,

Și într-un glas îi strigăm cu dor și cinstire:

Bucură-te, Maica Pruncului Iisus, liniștindu-ne-n Iubire!

Rugăciune:

Măicuței Celei Alese, ne-nchinăm cu dor adânc,

Ne rugăm cu mintea-n piept, unde suflul este frânt!

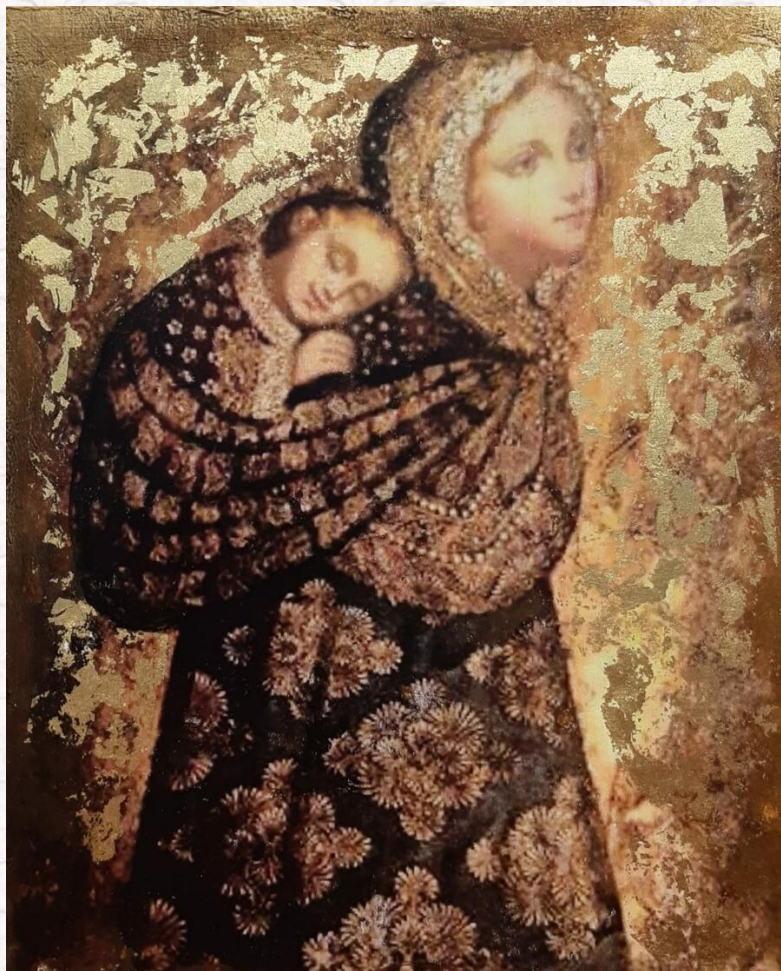
Iar tu, Mamă Împărăteasă, cea frumoasă printre stele,

Caută la noi degrabă: noptile-s și lungi și grele,

Fă lumină în odaia unde dorm pruncii curați,

Fă lumină și în viața celor care-s încercați,

În ispite – biruiță, în necazuri –mângâiere,

Din durere fă putere și din lacrimi – înviere!

Și ne du, Măicuță dragă, în Ceruri să viețuim,

Să cântăm cu Serafimii, și acum și-n veci. **A**min.

Cuvine-se cu adevărat să te fericiim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu

Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. **A**min.